

РЕШЕНИЕ

№ 5967

гр. София, 03.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 23.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **9809** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Д. Н. Д. от [населено място] срещу Решение № 1004/03.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № 94-00-132/20.04.2012 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на изричния отказ, като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че данните, чието предоставяне е поискал жалбоподателят по реда на ЗДОИ от административния орган съставляват безспорно обществена информация, като получаваните възнаграждения от лица, заемащи висши държавни длъжности, по никакъв начин не може да се причислят нито към класифицираната информация, нито към личните данни. Претендира се от съда да отмени оспорения отказ и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА /КРС/ – редовно призован, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, подробно изложени в писмени бележки.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети

по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 94-00-132/20.04.2012 г., подадено до КРС, Д. Н. Д. е поискал достъп до обществена информация, на хартиен носител, относно детайлизирано по реквизити, брутното и след облагане, месечно парично възнаграждение на лицето В. Б. Б. - председател на КРС, за периода от 03.12.2007 г. до 31.03.2012 г. В заявлението е посочен и начина, по който следва да бъде предоставена информацията – 1. Месечни данни за парични възнаграждения с разбивка по реквизити и 2. Върнати суми в бюджета, съгласно изискването на Правителството.

Така подаденото заявление, видно от Протокол № 25 от проведено на 03.05.2012 г. заседание на КРС, е разгледано от комисията и е прието единодушно решение за отказ за предоставяне на исканата информация /т. 3, раздел Б от протокола/.

С решение № 1004/03.05.2012 г. на КРС изрично е отказано да се предостави достъп на Д. Д. по заявление вх. № 94-00-132/20.04.2012 г. до информацията относно получени суми от председателя на КРС за периода от 03.12.2007 г. до 31.03.2012 г., разбита по месеци с посочени от молителя реквизити. В мотивите на отказа е посочено, че исканата информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, както и че същата касае лични данни относно финансовото възнаграждение на председателя на КРС, което обстоятелство попада в хипотезата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ.

По делото е приложено и становище рег. № II-5812/14.11.2012 г. на Комисията за защита на личните данни, съгласно, което информацията за брутното парично възнаграждение на председателя на КРС попада в определението „лични данни” от категорията икономическа идентичност по смисъла на чл. 2, ал. 1 във връзка с § 1, т. 16 от ДР на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в законоустановения срок. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган - „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, както и при спазване на административнопроизводствените правила. Актът е постановен в предписаната от закона форма - съдържанието на постановения изричен отказ съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ.

Административният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на отказа за предоставяне на информацията за получени от председателя на КРС месечни парични възнаграждения. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на

органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации /чл. 11 от ЗДОИ/. Следователно понятието „обществена информация” следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за дейността на задължените по закон субекти, които го създават или съхраняват. В процесния случай се оспорва отказът на КРС да предостави на жалбоподателя в писмен вид данни относно брутно, и след облагане, месечно парично възнаграждение на лицето В. Б., заемащо длъжността председател на КРС, за периода от 03.12.2007 г. до 31.03.2012 г. разбито по месеци. Настоящата съдебна инстанция намира, че така поисканата информация не касае данни за обществения живот в страната, нито данни за дейността на задължения по закон субект, а се отнася изцяло до лична информация, касаеща само и единствено лични данни за определено физическо лице. В тази връзка изрично с разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ законодателят е регламентирал, че този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ „лични данни” са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. В съответствие с цитираната разпоредба безспорно по смисъла на този закон „лични данни” са финансовите възнаграждения, получавани от физическите лица, касаещи тяхната „икономическа идентичност”, чието предоставяне е изключено от приложното поле на ЗДОИ и не би могло да стане по предвидения в него ред. В тази връзка следва да се има предвид, че доколко е налице обществен интерес, включително и „надделяващ” такъв, е ирелевантно в случаите, когато следва да се предоставят лични данни по смисъла на § 1, ал. 2 от ДР на ЗДОИ. От друга страна съдът намира,

че ползвайки такива данни, като брутно парично възнаграждение на председателя на КРС, гражданите не биха могли да изградят обективно и пълноценно мнение относно обществения живот и дейността на съответните органи, което е и една от основните цели на ЗДОИ.

Не на последно място следва да се има предвид, че в чл. 4 от ЗЗЛД, чиято цел е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните /чл. 1, ал. 2/, са предвидени изчерпателно хипотезите, при които е допустимо обработването на лични данни, като безспорно се установява в процесния случай, че нито една от законовите предпоставки не е налице във връзка с направеното от жалбоподателя искане със заявление вх. № 94-00-132/20.04.2012 г.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Н. Д. от [населено място] срещу Решение № 1004/03.05.2012 г. на Комисията за регулиране на съобщенията, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № 94-00-132/20.04.2012 г., като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: